

"Waakt en bidt, want gij kent dag noch uur". Eo

BID VOOR DE ZIEL VAN

Mejuffer Hermine VAN DAMME

geboren te Delft den 19 mei 1885, en er in de vrede des Heren ontslapen de 29 september 1957, versterkt door de H.H. Sacramenten en de Pauselijke Zegen in 't stervensuur.

Een werkzame en toewijdingsvolle vrouw die trouw haar christelijke plichten vervulde is nog op een verrassende wijze uit ons midden gerukt. Reeds geruime tijd had de ziekte haar sterk gestel ondermijnd doch na die overwonnen inzinking had men op een herleven gehoopt. Onverwachte verwickelingen kunnen een mens zo vlug ten einde krachten brengen. Zij voelde dat het sterven voor haar werkelijkheid ging worden. In het bidden van de Rozenkrans zou zij de troost en de kracht halen voor de harde levensuren.

De Heer had haar een sterk temperament gegeven dat zich nu en dan liet gelden. Onder een ietwat ruw uiterlijke was een goed hart verborgen. Zij wist wat zij wilde en openbaarde een vastheid van gedachten. Gelijk het de roeping is van elke vrouw, had zij zich weten toe te wijden aan het geluk van haar geliefden. De overblijvenden zullen wel diep voelen wie zij missen moeten. In de liefde voor de naaste moet de mens steeds zijn hoogste verdienste zoeken

Dierbaren, gedenkt mij dikwijls in uw Rozenkransgebed. Het leven is zo kort; de mens doet goed zich

voor te bereiden op de ontmoeting met de Heer door het trouw vervullen van zijn christelijke plichten. Ik zal u ook bij de Heer aanbevelen.

Zoet Hart van Jezus, ik be trouw op U.

Moe ier van Barmhartigheid, bid voor ons.

De familiën VAN DAMME en VAN
TRIMPONT,

*danken UEd. oprecht om
Uw gebeden en blijken van
deelneming in hun pijnlijke
rouw.*

Uitg. Cl. Miserez, koster, Delft ja.